

почти сичеи, имать въ дворове си по нѣколко овцы, козы, кравы, биволицы и кобилы за привѣждане. *Пк. 134.*

Привѣвнамъ *м. св.*—*см. прививнамъ.*

Пригладѣа *с. ж.* прикраса: Всички вънашны приправки и пригладки могатъ донѣйдѣ излѣга око-то на простакъ. *Л. Д. 1874 р. 78.*

Пригладѣ *м. св.* **Пригладвамъ** *м. дл.* утолю,—яю (голодь): Тамъ намѣрихме сѣкакви овоція и растенія, отъ които ядохме колкото да си пригладимъ гладостѣта. *Х. II, 38.* Въ тоя островъ намѣрихме доволни овоція и растенія, съ които си пригладвахме що-годѣ гладостѣта. *Х. II, 44.*

Пригласѣ *м. св.* **Пригласвамъ** **Пригласявамъ** *м. дл.* подтяну, подтягиваю, припѣваю: Захванаха едни да свирять съ разни музикални инструменти, а други да пригласватъ устно. *Х. I, 169.*

Пригледамъ *м. св.* **Пригледвамъ** **Пригледѣдамъ** *м. дл.* 1) забочусь о комъ, ухаживаю за кѣмъ: Хранятъ гребцытъ добрѣ; и ты пригледватъ когато сж болны. *Т. 50.* И нато имъ приказахъ и на тѣхъ за злочестіето си, съжелиха ма доволно и пригледѣдахъ. *Х. II, 14.* Гледа то какъ други Свой свое пригледѣа, Нему всички чужди, Зла го честь прислѣжда. *Л. Д. 1876 р. 156.* Доклѣ ся не припознае, че всяка почтена работа е честна до тогава такыва испаднали бива да ся пригледватъ. *Л. Д. 1873 р. 199.* 2) замѣчу,—аю: Жена-та пригледѣла че мажъ-тъ е накѣденъ добрѣ и са прострѣлъ като мрътавъ. *Сб. 96.* Една зима сатиръ-тъ пригледѣлъ, че человекъ-тъ духа съ уста на рацѣ-тъ си. *ѣб. 104.* Наблюдава—съникасва, пригледѣа. *Сб. 119.*

Приговоръ *с. м.* увѣщаніе: Приговоръ матерскый. *Пс. 9—10 р. 15.*

Приговорѣ *м. св.* **Приговарямъ** *м. дл.* уговорю, уговариваю; утѣшу, утѣшаю: Братъ ѣж Лазаръ даваше Даваше, приговареше: „Да дадемъ мамо, Петкана Вовъ това пусто Загори. *М. 100.* Тулла бръзаше да приговори Райнѣ. (*Т. торопилась утѣшить Р.*). *Р. 60.* Боянѣ приговаря Райнѣ да ся не плаши. *Р. 181.* **Приговаряне** *с. с.* утѣшеніе: На сутрѣньта, която бѣ св. недѣля, Робенсынъ я дари за почивка на работата си, молба и приговаряніе. *Р. А. 27.*

Пригода *с. ж.* 1) удобство:—Кога-то не были еще измыслены много леснины и пригоды, които сега има. *Л. Д. 1873 р. 181.* 2) удовольствие: Петко и той работеше всякой день все едно съ пригода, и съ гореща ревностъ. *Р. А. 118.* Колко-то и да са труда напусто е, пригуда не ще да бѣде тукъ никога тукъ не угодишь. *Зк. 139.*

Пригоденъ *пр.* удобнѣй, пріятнѣй: Положеніето на Тиръ е пригодно (*heureuse*) за търговія. *Т. 47.* Робенсыновото състояніе бѣ